

Geachte Heer Paans

Aanvulling bij aangifte wethouders betreffende grondbedrijf

De oorspronkelijke aangifte is (wederom) bijgevoegd. In de bijlage een nadere en aanvullende juridische onderbouwing.

Met vriendelijke groet

Roelof rump

Te kort schieten in zorgplicht (Geen redelijk denkend bestuurder)

De Hoge Raad stelt:

“

3.7 (...) Van onbehoorlijk bestuur in de zin van art. 36 lid 3 Iw 1990 en de art. 2:138 en 248 BW kan slechts worden gesproken als geen redelijk denkend bestuurder –onder dezelfde omstandigheden– aldus gehandeld zou hebben.

”

Volgens de Hoge Raad heeft het hof deze maatstaf niet miskend door als vereiste voor onbehoorlijk bestuur aan te nemen dat bestuurder roekeloos en onbezonnen heeft gehandeld. Overigens wordt het arrest van het hof op andere, voor de rechtsvorming minder belangrijke, gronden wel verworpen

Bron: <http://nl.wikipedia.org/wiki/Panmo-arrest>

Onbehoorlijk bestuur (Geen redelijk denkend bestuurder)

Ingevolge artikel 2:248 lid 1 BW is iedere bestuurder in geval van faillissement van de vennootschap jegens de boedel hoofdelijk aansprakelijk voor het bedrag van de schulden, voor zover deze niet door vereffening van de overige baten kunnen worden voldaan, indien het bestuur zijn taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld en aannemelijk is dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Dit houdt in dat het gedrag van de bestuurder niet de enige oorzaak van het faillissement behoeft te zijn, maar daaraan wel in belangrijke mate moet hebben bijgedragen.

De stelplicht en bewijslast dat sprake is geweest van kennelijk onbehoorlijk bestuur rust op de curator.

De vraag of een bestuurder zijn taak niet behoorlijk heeft vervuld, moet worden beoordeeld naar hetgeen de bestuurder voorzag of kon voorzien op het moment dat hij zijn taak vervulde (MvA, Kamerstukken II 16 631, nr. 6, p. 3). Daarnaast is van belang dat geen redelijk denkend bestuurder onder dezelfde omstandigheden aldus gehandeld zou hebben (HR 7 juni 1996, NJ 1996, 695). In de zaak die hier aan de orde is oordeelt de rechtbank, dat aannemelijk is dat het onbehoorlijk bestuur, bestaande uit de doorstorting van het gehele exploitatiesaldo en het niet uitonderhandelen van een aanbod, een belangrijke oorzaak van het faillissement van Ganador is geweest.

Wilt u meer weten wat wij ingeval van bestuurdersaansprakelijkheid voor u

kunnen betekenen? Mail dan uw vraag of bel tegen lokaal tarief (030) 252 35 20 (Utrecht). U krijgt direct contact met een van onze advocaten. Daarvoor brengen wij u vanzelfsprekend geen kosten in rekening.

Uitspraak

vonnis

RECHTBANK ARNHEM

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 152320 / HA ZA 07-294

Vonnis van 14 mei 2008

in de zaak van

Bron: <http://www.atmadvocaten.nl/bestuurdersaansprakelijkheid-vereisten/>

Kennelijk onbehoorlijk bestuur

Kennelijk onbehoorlijk bestuur

Bestuurders kunnen bijvoorbeeld worden aangesproken door de curator (of rechtstreeks door individuele schuldeisers op grond van onrechtmatige daad) in geval van een faillissement voor het tekort in de boedel, wanneer zij kennelijk onbehoorlijk hebben bestuurd en aannemelijk is dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Het hoeft niet de enige oorzaak te zijn van het faillissement. Het kennelijk onbehoorlijk bestuur - als geen redelijk denkend bestuurder onder dezelfde omstandigheden zo zou hebben gehandeld - moet zich hebben voorgedaan in de periode van drie jaren voorafgaand aan het faillissement en moet worden bepaald in de concrete omstandigheden van het geval. Het onbehoorlijke van de taakvervulling moet onmiskenbaar zijn en ernstig verwijtbaar. Een bestuurder kan tegenbewijs leveren. Kennelijk onbehoorlijk bestuur kan zich onder meer voordoen bij mismanagement, het onttrekken van gelden, verhaalsbenadeling, selectieve betaling van schuldeisers, betalingsonwil. Het komt in iedere casuspositie aan op een weging van alle feiten en omstandigheden in hun totaliteit en in hun onderling verband en samenhang.

Bron: <http://www.incuria.nl/NL/bestuurders-ltd.html>

Goed huisvaderschap

Goede Huisvader (GH) is een juridische term die in het kader van artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek gebruikt wordt bij de invulling van het foutbegrip bij het bepalen van de aansprakelijkheid. De “goede huisvader” handelt als een normaal, voorzichtig en redelijk persoon.

Bron: <http://www.incuria.nl/NL/bestuurders-ltd.html>

Goed huisvaderschap vereist voldoen aan ‘ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer

Onrechtmatige daad

Als onrechtmatige daad worden aangemerkt een inbreuk op een recht en een doen of nalaten in strijd met een wettelijke plicht of met hetgeen volgens ongeschreven recht

in het maatschappelijk verkeer betaamd, een en ander behoudens de aanwezigheid van een rechtvaardigingsgrond

ons burgerlijke recht legt iedereen een maatschappelijke verplichting tot zorgvuldigheid op

Bron: http://www.euronet.nl/users/ernstoud/pdf/ib_prktk4.pdf

Onder onrechtmatige daad wordt verstaan eene door de schuld des daders veroorzaakte handeling of nalatigheid, in strijd met de openbare orde, met de goede zeden of met de zorg van een goed huisvader

Bron: <http://nl.wikipedia.org/wiki/Wetsontwerp-Regout>

Grove schuld

‘Grove schuld is hier op te vatten niet als een fout van groot formaat, een grove domheid, doch er moet iets bijkomen van bewuste roekeloosheid of onverschilligheid, men zou kunnen zeggen een verkeerde geestelijke instelling.’

hoe groter de mate van zorg is die, gelet op het toevertrouwde belang, bij de uitvoering van de overeenkomst moest worden betracht, hoe eerder de grens van roekeloosheid wordt bereikt als deze zorgplicht wordt geschonden

grove schuld, dat wil te dezen zeggen: een in laakbaarheid aan opzet grenzende schuld

Bron:

<https://openaccess.leidenuniv.nl/bitstream/handle/1887/4411/03.pdf?sequence=27>

Aanvulling 3 februari

Arrest “Pikmeer Twee” van de Hoge Raad

Bij overheidshandelen is er sprake van immuniteit, (De overheid is niet aansprakelijk voor haar beslissingen, het Pikmeer 1 arrest).

Dezelfde zaak kwam ten tweede male bij de Hoge Raad op tafel. Na een “heroverweging en precisering” van de eerdere beslissing kwamen de rechters met een nieuwe conclusie dat het overheidshandelen eigenlijk uit twee componenten bestaat: typische bestuurshandelingen en overheidshandelingen die geprivatiseerd kunnen worden. Deze uitspraak wordt het Tweede Pikmeer arrest genoemd. , Dit betekent dat de publiekrechtelijke rechtspersonen alleen dan niet kunnen worden vervolgd als het gaat om de uitvoering van een specifieke overheidstaak. Met de focus op Apeldoorn kun je stellen dat grondverwerving geen typische overheidstaak is (Het is niet voor niets “het Grondbedrijf”).)

